

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.016/2020/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Szűcs Péter ügyvéd (cím) által képviselt **felperes (felperes címe)** felperesnek - a dr. Partizer Éva ügyvéd (cím) által képviselt **alperes (alperes címe)** alperes ellen, közalkalmazotti jogviszony megszüntetésével kapcsolatos perében a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám** számú ítélete ellen az alperes részéről 30. alszám alatt benyújtott és 35. alszám alatt kiegészített fellebbezése alapján - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Mellőzi az ítéletnek az alperest 513 320 (ötszáztizenháromezer-háromszázhusz) forint perköltség és 22 088 (huszonkettőezer-nyolcvannyolc) forint állam által előlegezett költség megfizetésére kötelező rendelkezéseit.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon felül fizessen meg az alperesnek 404 190 (négy száznégyezer-egyszázkilencven) forint elsőfokú- és 202 095 (kettő száz kettő ezer-kilencvenöt) forint másodfokú perköltséget.

A 646 700 (hatszáznegyvenhatezer-hétszáz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A 22 088 (huszonkettő ezer-nyolcvannyolc) forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 1995. június 1. napjától állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél, melynek során a munkáltatói jogkört a rektor gyakorolta felette. A munkavégzés helye az **alperes** Gazdálkodástudományi Intézete volt. A felperes az oktatási tevékenysége során közgazdasági jellegű tárgyakat tanított az **alperes** azon szakjain, ahol közgazdaságtant kellett tanulni. Így oktatott a gazdálkodási szakon, valamint 2018. II. félévétől a szociálpedagógiai, és andragógia szakon mester képzésen. Az utolsó havi illetménye 449 100 forint, mely a távolléti díjjal egyező mértékű.
- [2] Az alpereshez 2018. május 4. napján névvel, aláírással ellátott írásos panaszos beadvány érkezett az Alkalmazott Humántudományok Intézete vezetőjének útján a második évfolyamon tanuló levelező tagozatú, szociálpedagógia szakos hallgatóktól a felperes ellen. A panaszbeadvány az alábbiakat tartalmazta:
- [3] *„Tisztelt Intézetvezető Asszony!*

Mi, szociálpedagógia II. évf. hallgatói közös állásfoglalás alapján, a következő problémát szeretnénk jelezni.

*Közgazdaságtan előadáson, **felperes** Tanár úr részéről kellemetlen élményben volt részünk, ezért panasszal élnénk a magatartása miatt, amit az előadáson tanúsított.*

A következők történtek:

- *Kellemetlen, szexuális töltetű megjegyzések felénk*
- *fenyegetőzés a vizsgáztatás kapcsán*
- *az órai anyagról, témáról semmilyen formában nem esett szó*
- *megjegyzések arra vonatkozóan, hogyan lehetne a vizsgát kiváltani nála (gruppenszex)*
- *megengedhetetlen magatartás az előadáson (tárgyak fogdosztatása, szexuális töltetű megjegyzések közepette).*

Meglátásunk szerint mindezek kimerítik a szexuális zaklatás fogalmát.

Ebből kifolyólag szeretnénk, hogy a probléma megoldására a megfelelő lépéseket megtennék.

A május 12.-i konzultáción és a vizsgán sem, a csoport nem szeretne megjelenni.

Továbbá kérnénk másik előadó kijelölését, és jogi védelme az intézet részéről."

[4] A beadvány kézzel íródott és azt heten írták alá, név szerint **hallgató1, hallgató2, hallgató3, hallgató4, hallgató5, hallgató6 és hallgató7.**

[5] Az alperesnél szervezeti működési szabályzatba foglalt munkamegosztás szerint operatív tanácsadó és ellenőrző testületek, bizottságok is működnek, így állandó bizottságként működik az Etikai Bizottság, valamint a szenátus és/vagy a rektor /kancellár ad hoc bizottságokat is létrehozhat egy-egy célfeladat elvégzésére.

Az Etikai Bizottságnak a rektor nem tagja, annak ülésein nem vesz részt, de a szükséges munkáltatói intézkedéseket az Etikai Bizottság állásfoglalásának figyelembevételével teszi meg. Az Etikai Kódex VIII. pontja értelmében az Etikai Kódexben foglaltak megsértése, illetve az ezzel összefüggő bejelentés okán 2018. május 14. napján az Etikai Bizottság összeült.

[6] 2018. május 14. napján az Etikai Bizottság ülését megelőzően **hallgató8** első évfolyamos andragógia mestertagozatos hallgatótól érkezett egy 2018. május 11. napján kelt írásbeli panasz, szintén a felperes előadáson tanúsított magatartásával kapcsolatban, melyet az Etikai Bizottság ugyanezen a napon megtartott ülésén szintén megtárgyalt. A panasz többek között az alábbiakat tartalmazta:

[7] I. éves andragógia mesterképzéses hallgató vagyok. Másod ízben tanulok az Önök Intézményében. Első diplomámat kommunikáció-művelődésszervező szakon szereztem 2009-ben. Az Intézményükbe neves kollégák ajánlása és biztatása alapján jelentkeztem és nyertem felvételt a tavalyi évben. Az első félév kifogástalan volt, sikerült 4,89-es átlaggal zárnom a félévet, ami véleményem szerint munka mellett nem mondható rossznak. A második félévben kaptunk egy új oktatót **felperes** személyében, akit eddig nem ismertem.

Az első konzultáción Tanár úr azzal kezdte az órát, hogy megkérdezte kinek van mobil internet előfizetése? Mondtam neki, hogy nekem van. Akkor játssza le az „...” számot a YouTube-ról - mondta Tanár úr. Az ominózus dal refrénje így hangzik - idézem: „Ú de jó hely ez a ..., rengetek nagy bulis jó picca otthona. Kibaszott jó hely ez a ... minden buli vége brutális orgia... De ez még nem minden, több az anális szex, mint a sitten ...Baszni fog a dékán és baszni fogsz te is, egy részeg picca leszop és már megy is...” Már ez meglepő volt egy fokozattal rendelkező egyetemi oktatótól.

*Ezek után meglátott egy oklevelet, amit előzőleg kaptam, ez az asztalomon volt, hogy ne gyűrődjön. **prof1** és **prof2** nevével fémjelzett akkreditált pedagógus továbbképzésen vettem részt, mely*

Boldogságóra óra program néven van jelen a közoktatásban. Tanár Úr azt kérdezte, hogy mennyit fizettem ezért a képzésért. Elmondtam, hogy mennyibe került ez az akkreditált szakképzés, mire azt mondta a többieknek, főleg a női csoporttársaknak, hogy „én fele pénzért boldoggá tettem volna Önöket ...” Minősítette a továbbképzést is, hogy mi az, hogy boldogság óra meg pozitív pszichológia?

Folyamatosan hangoztatta a konzultáción, hogy „menjünk már haza” minősítésbiztosításról és felnőttoktatásról nem esett szó. Folyamatosak voltak a konzultáción a szexista megjegyzések, illetve a női csoporttagok „kószolgatása” is. Az óra végén mondta, hogy nézzünk meg egy másik videót, a videó címe „Asztal 4 lába van, de nem szék”. A videón a roma úriember látható, akinek az előző kérdést teszik fel. A válasza pedig, idézem „tudja a gecim” - miért van helye ez egyetemi órán ilyennek, hogy engedheti meg ezt egy oktató?

A konzultáción megemlítésre kerültek még a „gruppenszex” meg „swingerklub” szavak is, szintén a női csoporttagok felé intézett agitáló hangnemben. Ez már-már a gusztustalanság és izléstelenség határát súrolja, főleg egy állami felsőoktatási intézményben.

A második alkalomra is elmentem, időt szántam rá a munkám mellett, hogy ...ra utazzak (oda-vissza 160 km), hátha csak rossz napja volt ... Tanár Úrnak az előző alkalommal. A második konzultáció szintén szakmaiatlan és alpári volt. Több megjegyzés volt a régi rektorra, kancellárra, hogy mennyire alkalmatlanok voltak a munkára, munkakörükre, illetve, hogy mennyi fizetést kapnak.

Megjegyezte Tanár úr, hogy olvassunk el egy cikket az interneten, ami a jelenleg regnáló kancellárról íródott, és mindenki vonja le a konzekvenciát. Elhangzott az is, hogy mi mennyire felül voltunk értékelve a többi oktató által és hogy nála jó, ha kettést fogunk kapni. Azt gondolom, hogy ez mélyen degradáló a többi kollégára és ránk nézve is. Nekem munka mellett volt olyan beadandó dolgozat, amiben több mint 80 munkaórám volt, mert nem állt rendelkezésre a témában magyar szakirodalom, így német nyelvű forrásokból dolgoztam. Nekem ne mondja azt senki, hogy alul voltam értékelve, mert nem igaz - és kimondottan bántó. Ami tőlem és a csoporttól telik mindent megteszünk egy-egy tárgy abszolválása érdekében...”

*Tisztelettel kérem Önöket, hogy a nevezett oktatóval beszélgessenek el, és vonják felelősségre. Szólítsák fel, hogy kifogásolható, etikátlan magatartásával és modorával hagyjon fel. A következő félévben a tárgy folytatódik, amennyiben Tanár Úr pótolható másik oktató bevonásával, kérem mérlegeljék, és szíveskedjenek egy olyan oktatót kijelölni, aki oktat is, nem csak alpári, szexista és minősíthetetlen dolgokat művel konzultáció jogcímen. Én nagyon kedvelem az Intézményt szívesen járok ide, nem szeretnék ezután sem csalódnai az **alperesben**.”*

- [8] Az Etikai Bizottság a hallgatói panaszos beadványok megismerését követően egyhangúan arra az álláspontra jutott, hogy a vizsgaidőszak előtt állva nem kívánják a feleket (sem az oktatót, sem a hallgatókat) meghallgatni, ezáltal a hallgatókat esetlegesen hátrányos helyzetbe hozni, az oktatót a hallgatói munka értékelése során esetlegesen befolyásolni és kérték a rektor asszonyt, mint munkáltatói jogkör gyakorlóját és akadémiai vonalon az intézmény első számú vezetőjét, hogy a teljeskörű tényfeltárást az érintett felek meghallgatását követően hozza meg a szükséges munkáltatói intézkedést.
- [9] Az alperes rektora az Etikai Bizottság elnökének jelzése alapján az **SZMSZ**-ben szabályozott intézményi eljárási rendnek megfelelően azonnali hatállyal vizsgálóbizottság, azaz ad hoc bizottság létrehozását rendelte el az etikai tárgyú hallgatói panaszok kivizsgálására.
- [10] 2018. május 16-án az ad hoc bizottság meghallgatta a panaszt benyújtó hallgatókat, majd 2018. május 23. napján a felperest. A felperest erről az időpontról azzal értesítették, hogy a meghallgatáson a jogi képviselővel való részvétel biztosított, de ezzel nem kívánt élni. A felperes meghallgatása során az ad hoc bizottság elnöke teljes terjedelmében felolvasta a beadványokat,

majd soronként kiemelve az egyes panaszokat kérdéseket intéztek hozzá. Tájékoztatta a felperest arról, hogy a hallgatók személyes meghallgatása előző héten megtörtént. A felperes a kérdésekre sokszor kitérő vagy nem adekvát választ adott.

[11] 2018. május 25. napján újabb hallgatói panasz érkezett, a II. évfolyamos szociálpedagógia szakos, nappali tagozatos hallgatók részéről. A panaszbeadványt **hallgató9** írta és azt támogatóan aláírta **hallgató10, hallgató11, hallgató12, hallgató13**. A panaszbeadvány az alábbiakat tartalmazta:

[12] *Az idei tanév II. szemeszterében közgazdaságtan tantárgyból „tanított” minket Tanárúr; de sem személyisége, sem tanítási stílusa nem megfelelő a tanári pályán. Februártól heti rendszerességgel bejártam az órákra csoporttársaimmal, melyek keddenként 8.00-8:45-ig voltak órarendben feltüntetve. Tanárúr a modorával és személyiségével „elkergette” a csoport 4 tagját, akik ezt követően úgy döntöttek nem fognak bejárni az órára. Volt, hogy lány csoporttársamnak kellő határozottsággal és komolysággal mondta a következő mondatot: „Nincs elég levegő a teremben, mostantól kezdve maga ne vegyen levegőt”. Egy másik csoporttársam, aki gyulaházi lakos, azzal nyaggatta, hogy keresse fel, s hívja meg Farkas Bertalant egy órára, és ne legyen önző, hogy elveszi tőlük ezt a lehetőséget.*

Márciustól végül már csak 3-an maradtunk a csoportból, s elhatároztuk, ha törik, ha szakad, megcsináljuk a tantárgyat. Kaptunk egy könyvet, amiből magunknak kellett a témaköröket egymás közt feldolgozni. Tanárúr soha semmit nem beszélt konkrétan a közgazdaságtanról, nem tudtunk meg hasznos, új információt. Legtöbbször azt hallgattuk, hogy Orbán nem szereti a közgazdászokat, ezért nincs vagy pedig kevés állami hely van a felvételinél. Máskor a mi szakunkat pocskondiázta, hogy mi nekünk nem kell tanulni és hogyan fogunk majd a gyógyosokkal foglalkozni. Elnézést a kifejezésért, Tanárúr szavait idéztem. Egyszer arra kérte lány csoporttársam, hogy simogassa meg az arcát és nézze meg neki, hogy borostás-e vagy sem. Bár félve, de csoporttársam megsimogatta Tanárúr arcát 2x is utasításra. Majd elkezdett azzal viccelődni, hogy ha mi lefotóztuk volna, ahogyan B. az arcát simította meg, akkor ő rendőr hívhatna és állíthatná, hogy őt a hallgatója megütötte. Véleményem szerint ez egyáltalán nem vicces, sokkal inkább szomorú, hogy a hallgatók félelmükből adódóan az oktató minden utasítását teljesítik, aki jót röhög azon, hogy mindent megtehet a hallgatókkal. Hozzátenném, hogy ugyanez a lány húsvét után sonkát, tojást, süteményt, az utolsó órák egyikén pedig 1L házi pálinkát hozott Tanárúrnak ajándékba. Talán a félelem a megbukástól, talán magától a Tanárúr személyiségétől, váltotta ki a lányból az ajándékozás reakciót. Nem tudom mi oka lehetett, de kicsinyes dolog volt mind a hallgató, mind az oktató részéről, és biztos vagyok benne, hogy ez volt az oka annak, hogy végül a lány miért olyan érdemjegyet kapott amilyet.

Amikor reggelente belépett a terem ajtaján soha nem köszönt. Csak bejött és elkezdett beszélni, pl.: időjárásról vagy egyéb más oda nem illő dolgokról. Az órát több alkalommal is bőven 9.00 óra utánig tartotta, s mi voltunk a „hibásak”, amiért nem szoltunk, hogy lejárt az óra. Azt a kifejezést használta, hogy mi akkor őt ingyen beszélgetjük már percek óta. Egy nap, amikor ugyanígy köszönés nélkül bejött az a mondat hagyta el a száját, hogy „Mikor lesz a tojásból csirke, s a csirkéből mikor lesz tyúk?” Mivel arról sem volt fogalmunk, hogy mi is az a közgazdaságtan, vagy egyáltalán miről kellene tanulnunk, így joggal gondoltuk, hogy „hülyének” néz minket Tanárúr. Engem szólított fel, hogy az okos telefonomon nézzem meg és járjak utána az adatoknak. Mivel azt hittem ez csak egy poén, így nem keresgéltem információ után a telefonomon. Majd ezt követően újra mondta nekem, hogy végezzem a feladatom, de én újra nem néztem az adatok után. Harmadik felszólításnál megkérdeztem Tanárúrat, hogy hülyének néz engem?, amit persze utólagosan tudom, hogy szebben is meg lehetett volna fogalmazni. Ekkor Tanárúr ideges lett és a következőket mondta nekem: „Vagy kinyargal most azonnal a táblához, vagy szedje a cuccát és menjen ki az óráról, majd én garantálom, hogy nálunk nem fog végezni.”

Mivel nem szerettem volna elbukni a tantárgyam, így kimentem a táblához és valamiféle adat után keresve, reméltem, hogy nem fog még egy ilyet szólni. Ahogyan írtam fel az általa mondott „egyenletet”, azt mondta hívjam fel az anyámat és kérdezzem meg őt ő biztos tudja. Véleményem szerint ilyet egy oktató nem mondhat, hiszen mi van akkor, ha az én édesanyám már nem él? Azzal a magánéletembe tipor bele. Jelen esetben édesanyám bár él, de a kapcsolatam már hosszú ideje nem tartom vele, s Tanárúr eme mondatánál úgy éreztem, hogy jogokat sért, mert a magánéleti dolgaim sértette meg mondatával. Én mégis kitartottam, s ezt követően is bejártam rendszeresen az óráira, de sokszor mintha ott se lennék úgy beszélt és magyarázott (persze nem tananyagról) két csoporttársamnak.

A félév során az órák ugyanúgy teltek. Egyhangúan, minden óra más-más feldobott témáról szólt. Volt rá példa, hogy behozott egy csomagot, amit elvileg külföldről neki címeztek, de ő nem rendelt semmit. Ilyenkor 45 perc azzal telt el, hogy megmutogatta mi volt a csomagban, honnan jött és felháborodását fejezte ki, amiért neki a határon felbontották a csomagját. Sokszor hozta fel példának a börtönőröket, akik végzettség nélkül jóval többet keresnek, mint például mi diplomásként fogunk, s hogy miért nem megyünk akkor mi is börtönőrnék.

Ezek ellenére 2 zh-t íratott. Azt mondta dolgozzuk ki a könyvet, s e-mailben küldjünk neki általunk készített kérdéseket a fejezetekből, aminek 40-40 pontnak kell lennie, s ebből fog összeállni a ZH anyaga. Mi elküldtünk, ahogyan azt kérte, de válasz nem érkezett az e-mailre, a feladatok pedig közel nem olyanok voltak, amiket mi írtunk. Tényleges számokat, ábrákat kért tőlünk, úgy, hogy erről az eltelt 11-12 hét során egy szó sem esett, s ő sem beszélt ilyenekről soha.

A ZH-t utolsó órán értékelte, s bár mind a hármunkén szinte ugyanazok a kidolgozások voltak, az érdemjegy mégis különbözött. Míg én 3-ast, a másik két lány 4-est kapott, ami nagyon nem tartok helyesnek ugyanolyan teljesítés mellett. Amikor rákérdeztem, hogy én nem-e kaphatnék 4-est úgy, mint a két lány, akkor Tanárúr a sok magyarázata mellett, azt is mondta, hogy na, ne vicceljek. Nyilvánvaló, hogy a februári „incidens” miatt nem kaptam én is meg a 4-est, s talán az egy ún. büntetés volt részéről.

*Mindezt összegezve, szeretném kérvényezni, hogy járjanak el az ügyben, s az elkövetkezendő tanévekben, ne osszanak be szociálpedagógia szakos hallgatókat **felperes**, oktató óráira."*

- [13] Az ad hoc bizottsági meghallgatást követően törvényes képviselő az alperes rektora a ikt. számú határozatával írásban értesítette a felperest, hogy az etikai tárgyú hallgatói panaszok kivizsgálása folyamatának lezárásáig a 2. évfolyam levelező tagozatos szociálpedagógia szakos hallgatók vizsgáztatása, mint oktatói tevékenység alól mentesíti, majd az újabb panasz megérkezésének napján, a ... ikt. számú határozattal annak kivizsgálása folyamatának lezárásáig a hallgatók teljes körű vizsgáztatása, mint oktatói munkaköri feladat ellátása alól mentesítette.
- [14] Az újabb etikai tárgyú panasz kivizsgálására az Etika Bizottság 2018. június 6. napján megtartott ülésén került sor, melynek keretében meghallgatták a panasztevő hallgatót és a felperest is. A jogi képviselővel való részvétele a felperesnek szintén biztosított volt, azonban ezzel nem élt, a meghallgatáson egyedül vett részt. A Bizottság ülésén a felperes részére felolvasás útján szóban ismertették a panaszos beadványt, ezt követően az egyes állításokra - melyek újra felolvasásra kerültek - kérdések hangzottak el a Bizottság tagjai részéről annak érdekében, hogy tisztázásra kerüljenek, sérültek-e az Etikai Kódexben foglalt etikai, erkölcsi irányelvek. A felperes a terhére róttakat nem ismerte el.
- [15] Az Etikai Bizottság üléséről készült jegyzőkönyvet a munkáltatói jogkör gyakorlójának átadták, aki 2018. június 11. napján kelt okirattal a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel megszüntette a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a

továbbiakban: Kjt.) 33/A. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással. A felmentés az alábbi indokolást tartalmazta:

„Az Ön oktatói magatartásával összefüggésben 2018. május 4-én, május 14-én, május 25-én érkezett és Önnel szóban ismertetett, hallgatói panaszos beadványok kivizsgálását követően megállapítást nyert, hogy

- oktatási tevékenysége során - az egyetem valamennyi polgárára kötelező érvényű - az Etikai Kódexben foglalt egyes etikai elvárásokat nem teljesítette, azaz az oktatás során nem a munkafegyelem és példamutatás jellemezte;

-megtízegte „a rábizott hallgatók szakmai, erkölcsi és emberi nevelése, példamutatás” köteleését, mint oktatókra irányadó etikai normát;

- nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a hallgatók a leghatékonyabban elsajátítsák a tantárgy körébe tartozó kompetenciákat, nem tájékoztatta hallgatóit a szakmai- oktatói elvárásairól, számonkérés feltételeiről, amely mulasztások az Etikai Kódexben és Tanulmányi és Vizsgaszabályzat 11.§ 1. pontban, 12.§ 6.c-d) pontban is rögzített, az oktatással kapcsolatos szakmai felelőssége körébe tartoznak;

- az egyetem tekintélyének csorbitására alkalmas megnyilvánulásaival, az intézmény társadalmi megbecsüléséhez nem méltó viselkedésével, továbbá a hallgatók emberi méltóságának, személyiségi jogainak tiszteletben nem tartásával megsértette az oktatás, mint felelős etikai cselekvés alapját is képező - Etikai Kódexbe foglalt - etikai irányelveket.

Az oktatási tevékenysége során tanúsított magatartása etikailag súlyosan kifogásolható, az egyetem polgárai és külső személyek/szervezetek részéről a munkáltató megítélése tekintetében negatív értékelést keletkezésének veszélyével járt; a munkáltató részéről pedig a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné tevő bizalomvesztéshez vezetett.

Tájékoztatom, hogy rendkívüli felmentés esetén a felmentés szabályai nem alkalmazhatók, ezért felmentés idő, felmentési időre járó távolléti díj, végkielégítés Önt nem illeti meg.”

- [16] A felperes 2018. június 14. napján kérelmet terjesztett elő a panaszos beadványok és a saját meghallgatásai során készült jegyzőkönyvek átadására irányulóan. Az alperes a panaszos beadványokból a személyes adatokat törölte és 2018. június 20. napján értesítette a felperest, hogy a kért dokumentumok az Igazgatási és Humánpolitikai Központban személyesen átvehetők.
- [17] A felperes keresettel fordult a bírósághoz, melyben kérte annak megállapítását, hogy az alperes rendkívüli felmentése jogellenes, melynek folytán kötelezze a bíróság az alperest a havi bruttó 449 100 forint távolléti díj figyelembevételével 12 havi végkielégítés megfizetésére 5 389 200 forint összegben és a 60 nap + 4 hónap időtartamú felmentési időre járó távolléti díjának megfelelő bruttó 2 694 000 forint megfizetésére. Kérte a fenti összegek után 2018. június 12. napjától törvényes mértékű kamat, valamint a perrel felmerülő költségeinek megfizetésére is kötelezni az alperest, mely utóbbi összegét áfa-val növelten 513 320 forintban jelölt meg.
- [18] A felperes a kereset indokaként hivatkozott arra, hogy a munkáltatói intézkedés meghozatalakor a rendkívüli felmentés meghozatalára nyitva álló határidőt a munkáltatói jogkör gyakorlója elmulasztotta, ugyanis álláspontja szerint a személyes meghallgatásának lezárását követően 2018. május 23. napján döntési helyzetbe került, ennek ellenére a Kjt. 33/A. § (3) bekezdésében meghatározott 15 napos határidőn túl, csak 2018. június 11. napján gyakorolta a rendkívüli felmentés jogát. A felmentés megtételére biztosított határidő 2018. június 7. napján letelt.
- [19] A felmentés indokaival kapcsolatban kifejtette, hogy az egyetlen konkrétumot sem tartalmaz, teljes egészében általános és közhelyszerű, a felmentésből nem derülnek ki melyek azok a köteleességszegések, amelyeket a terjedelmes, vele szóban ismertetett hallgatói beadványokból az

alperes valósnak fogadott el. Kiemelte azt is, hogy az indokolás végkonklúziója a bizalomvesztés, amely így nem is a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelességszegést jelenti. Hivatkozott arra, hogy nem tanúsított olyan magatartást, amelyet a rendkívüli felmentés indokolása általános jelleggel a terhére rótt, így az nem felel meg a valóságosság követelményének, és mivel abból a terhére rótt kötelességszegések súlya nem állapítható meg, így az nem is tekinthető okszerűnek. A végkielégítésre vonatkozó kereseti igénye jogalapjaként megjelölte a Kjt. 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (3) bekezdését, valamint a Kjt. 37. § (6) bekezdés g) pontját és (7) bekezdését. A felmentési időre való juttatás tekintetében hivatkozott az Mt. 82. § (4) bekezdésére, valamint a Kjt. 33. § (1) és (2) bekezdés d) pontjára.

- [20] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és a felperesnek általános forgalmi adó nélkül 512 320 forintos perköltségben való marasztalását. Hivatkozása szerint a rendkívüli felmentés kiadása határidőben történt, ugyanis a tudomásszerzés akkor következik be, azaz a rendkívüli felmentés gyakorlásának határideje akkor kezdődik, amikor a munkáltatói jogkör gyakorló rektor mindazon ismeretek teljeskörű birtokába jut, amelyek alapján megállapítható a rendkívüli felmentés jogának gyakorolhatósága, vagyis a kötelességszegés vagy a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás ténye és a vétkesség mértéke. Kiemelte, hogy a felperes állításával ellentétben a 2018. május 23-i meghallgatással még nem szerzett teljes bizonyosságot a munkáltatói jogkör gyakorlója, hiszen ekkor még nem került sor az Etikai Kódexben is rögzített oktatási tevékenységgel kapcsolatos szakmai felelősség kivizsgálására és ebben a folyamatban 2018. május 25-én újabb panaszos beadvány érkezett, melynek kivizsgálására az Etikai Bizottság 2018. június 6. napján ült össze. Mindezek alapján a rendkívüli felmentés gyakorlásának határideje 2018. június 6. napját követően kezdődött.
- [21] A felmentés indokaival kapcsolatban kifejtette, hogy a meghallgatások során a panaszos beadványokat a felperessel szó szerint ismertették azzal együtt, hogy az oktatói magatartás az Etikai Kódexben rögzített mely erkölcsi-etikai normával ellentétes és mely mulasztás tartozik a szakmai felelősség körébe. A felmentés egyes indokait a panaszbeadványok részleteivel alátámasztotta és kiemelte, hogy a szóbeli ismertetést követően a felperesnek bár lehetősége volt visszakérdezni, de a meghallgatása során az értő megismerés hiányát nem tanúsította. A felperes nem élt az érdemi védekezés lehetőségével a meghallgatása során sem, és akkor sem, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója átadta részére a jogviszonyt megszüntető dokumentumot. A rendkívüli felmentés indoka nem a bizalomvesztés volt, hanem az oktatási tevékenység során tanúsított erkölcsileg, etikailag kifogásolható magatartás, mely a felmentésből is megállapítható. Kérte, hogy amennyiben megállapításra kerül a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének ténye, úgy a felperes részére a Kjt. 33. § (1) bekezdése alapján 30 nap időtartamú felmentési időre járó távolléti díjat állapítson meg a bíróság, azzal, hogy a Kjt. 37. § (2) bekezdése alapján végkielégítés nem illetné meg a felperest, figyelemmel arra, hogy a felmentésre azért került sor, mert a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontja szerint munkáját nem végzi megfelelően.
- [22] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes vonatkozásában kiadott rendkívüli felmentés jogellenesége folytán kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek felmentési időre járó távolléti díj címén bruttó 2 694 600 forintot, végkielégítésként bruttó 5 389 200 forintot, valamint a fenti összegeknek 2018. június 12-től a kifizetés napjáig járó, a hatályos jogszabályokban meghatározott kamatát és áfa-val 513 320 forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a ... Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 22 088 forint állam által előlegezett költséget és megállapította, hogy a le nem rótt 485 028 forint illeték az állam terhén marad.

- [23] Az elsőfokú bíróság az indokolásban kifejtette, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója, a rektor valamennyi panaszbejelentésről 2018. május 25-ig tudomást szerzett, mivel a 2018. április 28-án és 2018. május 11-én kelt panaszbejelentés kivizsgálásával kapcsolatos ad hoc bizottsági ülésen részt vett és ugyanezen a napon intézkedett az aznap érkezett panaszbeadvánnyal kapcsolatosan is, hogy a felperest a vizsgáztatás alól felmenti. Álláspontja szerint a rektor nem tartotta szükségesnek, hogy az ad hoc bizottság további vizsgálatokat folytasson május 25-ét követően, csak az Etikai Bizottság hallgatta meg **hallgató9**-t és a felperest. Az elsőfokú bíróság megállapította így, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a Kjt. 33/A. § (3) bekezdésében meghatározott 15 napos határidőt a rendkívüli felmentés kiadása vonatkozásában elmulasztotta.
- A felmentés indokával kapcsolatban kifejtette, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója konkrétan nem jelölte meg, hogy mely cselekményeit tekinti a felperes azon cselekményeinek, amellyel megvalósította a rendkívüli felmentésben hosszasan felsorolt indokokat. A panaszos beadványok megírásában vezető szerepet játszó személyek azt akarták elérni, hogy ne a felperesnél kelljen vizsgáznuk a 2018. április 28-i és a 2018. május 11-i beadvány vonatkozásában, míg a 2018. május 25-i beadvány írója szankcióként alkalmazta a panaszát a felperes vonatkozásában, amiért rosszabb érdemjegyet kapott, mint csoporttársa. Az elsőfokú bíróság szerint az alperes összefoglalóan sem jelölte meg a felperes azon cselekményeit, amelyekkel kapcsolatban konkrétan megállapíthatóak lennének azok a tények, amikre a felperes a rendkívüli felmentésének okát és indokát alapította, az utólag nem indokolható, a bírósági eljárásban nem lehet új okokat a jogviszony megszüntetésével kapcsolatban megjelölni, az okiratot nem lehet kiegészíteni és a felperes egyes cselekményeit a felmondás okaihoz kötni.
- [24] Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a felperes keresetét a másodfokú bíróság teljes mértékben utasítsa el és marasztalja a felperest perköltség viselésében. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat jogkörében eljárva a tényállást módosítsa, mert az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a felmondási indok munkáltatói jogkör gyakorlója számára tudomásra jutás időpontját és így a munkáltató felmondási jogának gyakorlására nyitva álló 15 napos határidő kezdő időpontját, ugyanis az helyesen 2018. június 6. napja. A fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, azonban a bizonyítékokat tévesen és iratellenesen értékelte, mivel az eljárás során keletkezett okiratokból, valamint a jegyzőkönyvekből egyértelműen megállapítható, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során mindvégig és egyértelműen azt adta elő, hogy a felperes ellen az első panasz beérkezését követően 2 további panasz érkezett, és mindkettő egyértelműen az első panasz érdemi kivizsgálásának lezárását megelőzően érkezett. Az újabb panasz érkezésére tekintettel 2018. június 6. napját megelőzően a vizsgálatot a munkáltató nem tudta lezárni. Kifejtette, hogy az irányadó ítélkezési gyakorlat alapján a rendkívüli felmondásra megállapított szubjektív határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója a munkavállaló kötelezettségszegéséről tudomást szerzett és az azonos vagy hasonló jellegű kötelezettségszegések esetén az utolsó kötelezettségszegésről és az azt megvalósító munkáltatói magatartásról való tudomásszerzés időpontja az irányadó. A tudomásszerzés így akkor következik be, és a rendkívüli felmentés gyakorlásának határideje akkor kezdődik, amikor a munkáltatói jogkört gyakorló rektor mindazon ismeretek teljeskörű birtokába jut, amelyek alapján megállapítható a rendkívüli felmentés jogának gyakorolhatósága, vagyis a kötelezettségszegés és a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás ténye, a vétkesség mértéke.
- [25] Az elsőfokú bíróság a felmentés indokaival kapcsolatban kifejtette, hogy azt a munkáltató a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, azaz az oktatási tevékenysége során tanúsított etikailag súlyosan kifogásolható magatartására. Ezen jogszabályhely alkalmazására vétkes kötelezettségszegés hiányában kerülhet sor, azaz a munkáltató rendkívüli felmentéssel

megszüntetheti a közalkalmazotti jogviszonyt olyan, a közalkalmazotti jogviszonnyal összefüggő kötelezettségzegésnek nem minősülő magatartásra, illetve a közalkalmazotti jogviszonyon kívüli egyéb magatartásra hivatkozva, ami miatt a közalkalmazotti jogviszony azonnali hatállyal okszerűen megszüntethető.

A tanúvallomásokból egyértelműen megállapítható volt, hogy az oktatási tevékenysége során a felperestől az **alperes** jóhírét és a hallgatók méltóságát sértő kijelentések hangzottak el, az oktatói tevékenysége során több alkalommal oda nem illő és indokolatlan szexuális tartalommal és utalással egyértelműen megsértette az alperes által az Etikai Kódexben az egyetem valamennyi polgára számára előírt és az oktatási, szakmai tevékenység során elvárt etikai irányelveket és normákat.

Kifejtette, hogy a világosság követelménye körében a rendkívüli felmentés indokolásánál nem az a meghatározó, hogy az részletes indokolást tartalmaz-e, vagy összefoglaló meghatározást használ, hanem hogy a felmentés okaként közlőtekből megállapítható legyen miért nincs a továbbiakban szükség a közalkalmazott munkájára. A felmentésben hivatkozott a hallgatói panaszos beadványok kivizsgálására, arra, hogy a felperes személyes meghallgatások útján a beadványok kivizsgálásában részt vett, megtörtént a felperesnek a normaszegés megvalósítására vonatkozó teljes körű tájékoztatása.

Hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletében is kiemelt, a Legfelsőbb Bíróság MK. 95. sz. állásfoglalására azzal, hogy abból az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le. Az alperes szerint a felperes egyértelműen ismerte azon tényeket és körülményeket, melyek a felmondást megalapozták és az állásfoglalással egyezően nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, elegendő az ok összefoglaló megjelölése, mely kötelezettségnek az alperes eleget tett. A felmondás okaként közlőtekből megállapítható, miért nincs a munkáltatónál szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi hivatkozásokat, tanúvallomásokat az eljárás során elé tárt bizonyítékokat sem az elkésettség, sem a felmentés indokolása vonatkozásában nem vette figyelembe. A fellebbezésének benyújtásával egyidejűleg befizetett 646 704 forint fellebbezési illetéket.

[26] A felperes ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítéletet - helyes indokai alapján - helybenhagyni és az alperest a másodfokú eljárással felmerült költségeiben marasztalni.

[27] Ellenkérelmében kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság helyesen vont le azt a következtetést, hogy a felmentés indokolása általános és közhelyszerű, egyetlen konkrétumot sem tartalmaz, nem minősül az MK. 95. sz. állásfoglalás szerinti összefoglaló jellegű indokolásnak sem, mivel abból nem állapítható meg, hogy az alperes konkrétan miért is szüntette meg a jogviszonyát. A felolvasás alapján történő ismertetés nem tekinthető adekvát közlésnek, nem biztosítottak lehetőséget a panaszok áttanulmányozására és annak alapos értő olvasás útján történő megismerésére. Hivatkozása szerint a konkrét felmentési ok hiányában nem lehetséges az elkésettség vizsgálata sem, de amennyiben a másodfokú bíróság szerint az indokolás egyes elemei kielégítik a világosság követelményeit, úgy a felmentési jog gyakorlására rendelt 15 napos határidőt valamennyi felmentési ok tekintetében az alperes elmulasztotta. Tekintettel arra, hogy a harmadik panasz is 2018. május 23. napján beérkezett az alpereshez, a munkáltatói jogkör gyakorlója így már aznap ismerhette ennek tartalmát és megkezdődött a felmentés gyakorlására nyitva álló határidő. Részletezte az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk vallomását, a panaszbeadványt íróknak az arra irányuló motivációját és kiemelte azon tanúvallomásokat, amelyek kifejezetten cáfolták a panaszbeadványok tartalmát. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelése útján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem bizonyította a panaszbeadványok tartalmát és nem bizonyított olyan magatartást a részéről, amely közalkalmazotti jogviszonya rendkívüli felmentéssel történő megszüntetésének okszerű indokául szolgálhatott volna.

Kiemelte, hogy a felmentés összefoglaló indoka a bizalomvesztés, ami a közalkalmazotti jogviszony rendkívüli felmentéssel történő megszüntetése jogszerű indokául nem szolgálhat.

- [28] Az ítéltábla a Pp. 2020. április 1. napjától hatályos 8. § (2) bekezdés b) pontja és a 630. § (11) bekezdése alapján a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [29] Az alperes fellebbezése megalapozott.
- [30] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján a tényállást részben hiányosan és tévesen állapította meg, azt az ítéltábla a fentiekben írtakkal fogadta el ítélezése alapjául. Megállapította az ítéltábla, hogy a hiányos tényállás alapján az elsőfokú bíróság abból téves jogkövetkeztetésre is jutott.
- [31] Az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes a rendkívüli felmentés jogát a Kjt. 33/A. § (3) bekezdésében meghatározott 15 napos határidőn belül gyakorolta-e. Ezzel kapcsolatosan az ítéltábla az alperesi álláspontot osztotta, aki már ellenkérelmében utalt arra - amit a felperes nem vitatott -, hogy a SZMSZ-ben meghatározott munkamegosztás szerint operatív tanácsadó és ellenőrző testületek, bizottságok működnek az egyetem vezetésében és azt állandó bizottságok közé tartozik az Etikai Bizottság, ami mellett ad hoc bizottságokat is létrehozhat a vezetés egy-egy célfeladat elvégzésére.
- [32] Megállapítható volt, hogy a 2018. május 4-én és május 14-én érkezett panaszbeadványok alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója elrendelte az ügy kivizsgálását, melynek keretében első ízben az Etikai Bizottság ülésére került sor május 14-én. Az Etikai Bizottság az írásbeli panaszok javaslata alapján rendelte el az ad hoc bizottság létrehozását, ahol a panaszbenyújtó hallgatókat és a felperest személyesen meghallgatták. Ezek az ülések 2018. május 16-án és május 23-án kerültek megtartásra, melynek eredményéről a bizottság elnöke tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját. Amennyiben további panasz nem érkezett volna a felperes ellen, úgy valóban ettől a határidőtől kellett volna számítani a munkáltatói jogkör gyakorlójának az intézkedésre nyitva álló 15 napos határidőt, azonban tekintettel arra, hogy május 25-én újabb panasz érkezett, helyesen döntött a munkáltatói jogkör gyakorlója akkor, amikor ezt a panaszt az előző kettővel együtt kívánta értékelni és erre további vizsgálatot rendelt el az Etikai Bizottság ülésének keretein belül. Erre az ülésre került sor június 6. napján, amikor is annak eredményéről az Etikai Bizottság elnöke - mivel azon a munkáltatói jogkör gyakorlója hivatalból nem vesz részt - szintén írásban tájékoztatta a rektort. Az ítéltábla álláspontja szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójának így ezen a napon nyílt meg az intézkedésre nyitva álló határidő, melyhez viszonyítottna a június 11-én kelt rendkívüli felmentés határidőben tett intézkedésnek minősül. Helyesen hivatkozott így az alperes arra a kialakult ítélezési gyakorlatra, mely szerint az azonos, vagy hasonló jellegű kötelezettségszegések esetén az utolsó kötelezettségszegésről és az azt megvalósító munkáltatói magatartásról való tudomásszerzés időpontja az irányadó, így, mivel a harmadik panaszbeadvány kivizsgálása június 6-án valósult meg, a tényállás tisztázásához szükséges valamennyi információval a munkáltatói jogkör gyakorlója csak ekkor rendelkezett, így ez tekinthető a határidő kezdő napjának. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság EBH. 2000.247., EBH. 2000.246. és BH. 2000.32. számú döntése is.
- [33] Nem értett így egyet az ítéltábla azzal a felperes fellebbezési ellenkérelemben kifejtett állásponttal, mely szerint a konkrét felmentési ok hiányában nem lehetséges az elkészttség vizsgálata, ugyanis jelen esetben arról mindenképpen döntení lehetett, hogy a munkáltató milyen bejelentések és milyen információk alapján hozta meg döntését. A felperes is hivatkozott azokra a dátumokra, amelyek a

panaszok beérkezéséhez, illetve kivizsgálásához kapcsolódtak, azonban az ítéletábra véleménye szerint figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az intézkedésre egyébként nyitva álló 15 napos határidőn belül érkezett egy újabb, az előzőekhez hasonló tartalmú, hasonló magatartást kifogásoló panasz, melyet a munkáltatói jogkör gyakorlója megalapozottan és okkal vont össze az előző két panasz vizsgálatával. Annak ellenére, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója 2018. május 25. napján megismerte a 3. panaszbeadvány tartalmát, ehhez kapcsolódóan akkor nyílt meg az a joga, hogy további vizsgálatot rendeljen el és a rendelkezésre álló bizonyítékok teljes ismeretében hozza meg döntését. Így az ítéletábra megítélése szerint az intézkedésre nyitva álló határidő kitolódott az ezzel kapcsolatos vizsgálat lefolytatásáig és az eredmény munkáltatói jogkör gyakorlója általi megismeréséhez, így az intézkedés határidőben történt.

[34] A felmentés indokaival kapcsolatban az ítéletábra megállapította, hogy abban az alperes nem vétkes kötelezettségszegésre hivatkozott, hanem olyan a közalkalmazotti jogviszonnyal összefüggő kötelezettségszegésnek nem minősülő magatartásra, amivel a közalkalmazotti jogviszony jogszerűen volt megszüntethető. Ebben a körben az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a felmentésből nem állapítható meg az, hogy a felperes mely cselekményével és mely hallgatók vonatkozásában állapította meg a felsorolt indokokat, mert ezeket a felperes ismerte, azokat a vele ismertetett panaszok alapján pontosan be tudta azonosítani.

[35] Az ítéletábra éppen amiatt egészítette ki a tényállást a panaszok részletes ismertetésével, mert a csatolt jegyzőkönyvekből megállapítható volt, hogy azokat a felperes számára felolvasták, a kérdéseket a panaszok egyes sorainak részletes megisméltésével tették fel neki. Megállapítható volt a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az is, hogy az Etikai Kódexben megfogalmazott és a rendkívüli felmentésben megjelölt egyes magatartási normák megszegése a felperes mely magatartásával valósultak meg. Így az, hogy *a felperes több esetben nem tartotta tiszteletben a hallgatók emberi méltóságát*, megvalósult azzal, hogy olyan kijelentés hangzott el tőle a hallgató irányába, hogy „ne vegyen levegőt”, amit megerősített **hallgató9** és **hallgató10** tanúvallomása, az arcsimogatás ténye, amit **hallgató9**, **hallgató14** támasztottak alá és a szexuális töltetű megjegyzések közepette tárgyak fogdosatása **hallgató2**, **hallgató3** vallomásaival. Az *előadás szakmai tartalmának hiányát* és a *tantárgy körébe tartozó kompetenciák elsajátításával kapcsolatos hiányosságokat* erősítette meg **hallgató11**, **hallgató10**, **hallgató8**, **hallgató2**, míg *az egyetem tekintélyének csorbítására alkalmas megnyilvánulás* igazolódott **hallgató8**nak az „Amán a jó főiskola” kezdetű YouTube videó megtekintésével, valamint a felperesnek a rektor és a kancellár fizetésével kapcsolatos megjegyzéseit alátámasztó vallomásaival. Ez utóbbi indok körébe esett **hallgató9**nak a szakra vonatkozóan tett felperesi megnyilvánulásokra vonatkozó vallomása is. Az Etikai Kódexben megfogalmazott az is, hogy *a hallgatónak joga van az emberi méltósága és személyiségi jogainak tiszteletben tartását elvárni, melyhez az oktatónak példamutatóan és az intézmény társadalmi megbecsüléséhez méltó módon kell viselkedni*, melyet a felperes **hallgató9**, **hallgató8**, **hallgató2**, **hallgató3** vallomása szerint szintén megszegett a gruppszexre, swingerklubra utalásokkal vagy **hallgató2** esetében az energiáitallal kapcsolatos azon megjegyzésére, hogy „magát ez izgatja fel?”, vagy hogy megvalósult a mappa megfogdosatása szintén szexualitásra utaló felhívással.

[36] A tanúvallomások értékelése során az ítéletábra megállapította, hogy **hallgató14** elismerte bár azt, hogy a kezét a felperes megérintette és tudott a felperes arcának megsimogatásáról is, azonban ezeket ő nem értékelte sértőnek, míg több, **hallgató9** által előadott tényre, melyeket **hallgató11** és **hallgató10** megerősített, nem emlékezett. Mindezek alapján az egyéb tanúvallomásokkal egybevetve **hallgató14** vallomását az ítéletábra kirekesztette, különösen, hogy vele kapcsolatban a felperes irányába megvalósuló ajándékozás ténye is felmerült. Szintén mellőzte az ítéletábra **hallgató15** és **hallgató16** vallomását, akik mindössze egy órán vettek részt, így érdemleges

vallomást nem tudtak tenni, valamint **hallgató17** vallomását, aki több tanúval szemben egyedül nyilatkozott úgy, hogy bár több órán is jelen volt, de semmi kivetnivalót nem tapasztalt. A felperesnek **hallgató9** panaszbeadványának és tanúvallomásának a sértettségére utaló és emiatt valótlannak értékelő bizonyítékokkal kapcsolatban az ítélet tábla kiemeli, hogy a panasz benyújtásának motivációja (esetleges kevésbé sikeres vizsga) nem bír jelentőséggel akkor, amikor az abban foglaltak valósnak bizonyulnak.

- [37] A bizonyítékok egyenkénti és együttes értékelése során, az okirati bizonyítékok és a tanúvallomások mérlegelésével az ítélet tábla arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyítási eljárás során az alperes bizonyítási kötelezettségének eleget tett.
- [38] Rámutat az ítélet tábla arra is, hogy az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a rendkívüli felmentésben az MK 95. számú állásfoglalás alapján elegendő az okok rövid, összefoglaló megjelölése, így az elsőfokú bíróság az ítéletében, valamint a felperes a fellebbezési ellenkérelmében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy abból nem lehetett megállapítani a felperes terhére rótt etikailag súlyosan kifogásolható magatartásokat. A rendkívüli felmentésben szükségtelen lett volna az egyes magatartások részletezése, abból ugyanis megállapítható volt, hogy miért nincs szükség a továbbiakban a felperes munkájára. Az a körülmény, hogy az alperes az indokolását azzal zárta, hogy ezek a magatartások bizalomvesztéshez vezettek, nem eredményezheti a felmentés jogellenességét, hiszen ez csak a magatartássorozat végkövetkeztetése volt.
- [39] Az ítélet tábla így megállapította, hogy a rendkívüli felmentés indoka világosan érthető volt, az indokok egyes elemeinek valóságossága bizonyítást nyert és okszerűen következett belőlük a jogviszony rendkívüli felmentéssel való megszüntetése. Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján a felek tényállításait és a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, azokból az ítélet tábla eltérő jogi következtetést vont le, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és mellőzte az alperes marasztalását a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt az Mt. 82. § (3)-(4) bekezdése alapján megítélt, a Kjt. 37. § (6) bekezdés g) pontja és a (7) bekezdés szerint számított végkielégítésben és a Kjt. 33. § (1) és (2) bekezdés d) pontja szerint számított felmentési időre járó juttatásban.
- [40] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, az ítélet tábla ezért a felperest kötelezte az alperes első-, másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére a Pp. 81-83. §-a alapján. Az eljárásban az alperes jogi képviselője a perköltséget költségjegyzék nyomtatványon a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján ügyvédi munkadíjban kérte megállapítani, azonban az a hivatkozott 3. § (2) bekezdés a) pontjához mérten eltúlzott volt, ezért az ítélet tábla a pertárgyértékhez, azaz 8 083 800 forinthez igazítottan állapította meg azt, annak 5 %-ában, az alperesi képviselő nyilatkozata szerint áfa nélkül, míg a másodfokú eljárásban a 3. § (5) bekezdése alapján annak az 50 %-os mértékében.
- [41] A perben a feleket a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. A peres felperest az eljárásban munkavállalói költségmentesség illette meg, így az állam által előlegezett elsőfokú és fellebbezési illeték és az állam által előlegezett költség a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján az állam terhére marad.
- Az alperes által tévesen lerótt illetéket az alperes a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz benyújtott kérelmével visszaigényelheti.

Dr. Veszprény Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Tass Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró